

شرح

حذف کامل ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی منتفی شد

● با وجود تغییرات جدید در سیاست‌های اقتصادی دولت، برنامه حذف کامل ارز چهارهزارو ۲۰۰تومانی در کوتاه‌مدت منتفی شد. به گزارش تسنیم، در سال ۹۷ بیش از ۴۰ میلیارد دلار انواع کالا وارد کشور شده است که حدود ۱۳ میلیارد دلار آن متعلق به کالاهای اساسی بوده که ارز آنها با نرخ چهارهزارو ۲۰۰ تومان تأمین شد. بعد از اعتراض برخی گروه‌ها به تخصیص این ارز، در سامانه نیما بازار ثانویه تشکیل شد و از نیمه مرداد سال ۹۷ عملاً تخصیص ارز با نرخ چهارهزارو ۲۰۰تومانی به کالاهای گروه دو و سه متوقف شد. بررسی‌ها نشان می‌دهد در سال ۹۷ بیش از ۱۳ میلیارد دلار ارز حاصل از صادرات به واردات کالاهای مختلف تخصیص داده شده و همچنین ۲۷ میلیارد دلار را بانکی برای واردات انواع کالا تأمین شده است. ظاهراً از ۲۷ میلیارد دلار اشاره‌شده، حدود ۹ میلیارد دلار به واردات مواد اولیه تولید و ۱۳ میلیارد دلار نیز به واردات کالاهای اساسی تعلق گرفته است. در حال حاضر و از ابتدای سال ۹۸ سیاست‌های دولت درباره پرداخت ارز چهارهزارو ۲۰۰تومانی با تغییراتی همراه شده است. شنیده‌ها حاکی از آن است که در کام اول، تخصیص ارز دولتی به پنج قلم کالا متوقف شده است، بنابراین برخلاف گمانه‌زنی‌ها، سیاست تزریق ارز دولتی به‌طور کامل کنار گذاشته نشده است. گفتنی است مقرر شده وزارتخانه‌های مسئول به‌گونه‌ای برنامه‌ریزی کنند که قیمت مصرف‌کننده کالاهایی که ارز چهارهزارو ۲۰۰تومانی آنها حذف شده است، از قیمت در بازار آزاد کمتر شود.

افزایش تقسیط مالیات بنگاه‌های تولیدی تا ۵ سال

● دبیر ستاد تسهیل و رفع موانع تولید از اصلاح ماده ۱۶۷ قانون مالیات‌های مستقیم و افزایش مدت زمان تقسیط بدهی بنگاه‌های تولیدی از سه سال به پنج سال خبر داد و گفت: این مصوبه فقط تا پایان سال ۹۸ اجرا می شود. به گزارش تسنیم، میثم زالی با اعلام این خبر گفت: ستاد تسهیل و رفع موانع تولید نسبت به رفع مشکلاتی که امسال به‌طور فزاینده برای بنگاه‌های تولیدی به وجود آمده است، تلاش می‌کند این مشکلات را با حمایت مؤثر از تولیدکنندگان رفع کند. در ابتدا در مصوبه‌ای درخواست افزایش مدت زمان تقسیط مالیات بنگاه‌های تولیدی از سه سال به پنج سال به جلسه سران قوا اعلام شد که این مصوبه در جلسه روز گذشته بررسی و تصویب شد. او افزود: بنگاه‌های تولیدی مشروط به ارائه برنامه مشخص و اجرایی برای تثبیت و ارتقای تولید و اشتغال می‌توانند درخواست خود را به کارگروه‌های استانی اعلام کنند تا در صورت تأیید اولیه کارگروه استانی و تأیید نهایی ستاد در تهران، از این مزیت بهره‌مند شوند. دبیر ستاد تسهیل و رفع موانع تولید تصریح کرد: طبق ماده ۱۶۷، وزارت امور اقتصادی و دارایی با سازمان امور مالیاتی کشور می‌توانست برای مؤدیانی که قادر به پرداخت بدهی مالیاتی خود اعم از اصل و جریمه به‌طور یک جا نبوده‌اند، از تاریخ ابلاغ مالیات قطعی، بدهی مربوطه را حداکثر به مدت سه سال تقسیط کند که هم‌اکنون این مدت زمان به پنج سال افزایش پیدا کرد.

قیمت دلار به ۱۴۱۵۰ تومان رسید

● به گزارش مهر، در جریان معاملات یکشنبه هشتم اردیبهشت ۹۸، صرافی‌های بانکی با اعلام بانک مرکزی نرخ دلار را افزایش داده و به ۱۴هزارو ۱۵۰ تومان رساندند. بر این اساس، نرخ خرید هر دلار آمریکا در صرافی‌های بانکی ۱۴هزارو ۵۰ تومان و فروش آن ۱۴هزارو ۱۵۰ تومان است. همچنین هر یورو برای خرید ۱۵هزارو ۸۵۰ تومان و برای فروش ۱۵هزارو ۹۵۰ تومان است.

صدور ضمانت‌نامه برای خریداران نفت از بورس

● مدیرعامل صندوق ضمانت صادرات ایران از برنامه این صندوق برای صدور ضمانت‌نامه برای خریداران نفت از بورس خبر داد و گفت: مذاکره با وزارت نفت را در این زمینه آغاز کرده‌ایم. افزو بهرامی در گفت‌وگو با مهر درباره صدور ضمانت‌نامه صندوق ضمانت صادرات ایران برای خریداران نفت از بورس انرژی گفت: صندوق ضمانت صادرات ایران، پوشش ریسک‌های تجاری و سیاسی صادرات را بر عهده دارد که این صادرات شامل صادرات نفتی و غیرنفتی می‌شود؛ بر این اساس، یکی از خدماتی که این صندوق ارائه خواهد داد، در بازارهای بورس، بورس انرژی و بورس کالاست که در معاملات آتی هریک از این بازارها، نقش تسهیل‌گری داشته و ضمانت‌نامه صادر خواهیم کرد؛ بنابراین در حوزه بورس انرژی نیز این کار برای ما مقدور است که در حوزه نفت و سایر انرژی‌ها ضمانت‌نامه صادر کرده و به فروش نفت کمک کنیم. مدیرعامل صندوق ضمانت صادرات ایران افزود: با اقدام اخیر آمریکا و لغو معافیت فروش نفت ایران، باید تعامل خود را با بخش خصوصی بیشتر کرده و همکاری را بین خریداران بخش خصوصی با دولت برقرار کنیم. ضمن اینکه با وزارت نفت نیز حداکثر همکاری را خواهیم داشت و در کنار این وزارتخانه هستیم.

شکوفه حبیب‌زاده: اجلاس اخیر سران در چین، محور مهمی داشت؛ مذاکره کشورها بر سر ابتکار «یک کمربند، یک راه» که از سوی چین در سال ۲۰۱۳ مطرح شد و با گذشت حدود شش سال، سرمایه‌گذاری‌های زیرساختی چین در برخی کشورهایی که در نقشه این «ابتکار» قرار گرفته‌اند، ادامه دارد. در آخرین اخبار، رئیس‌جمهور چین اعلام کرد که در همایش‌این هفته پروژه یک کمربند-یک راه، توافق‌هایی به ارزش بیش از ۶۴ میلیارد دلار امضا شده است. به گزارش رویترز، شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین تأکید کرد که این پروژه برای همه مشارکت‌کنندگان رشدی پایدار را به همراه خواهد آورد. او گفته در تمام پروژه‌های همکاری کمربند و راه، اصول بازار به کار گرفته خواهد شد و این پروژه بزرگ راه ابریشم کهن را احیا می‌کند که چین را به آسیا و اروپا متصل کرده بود. چین در بیانیه‌ای جداگانه اعلام کرد که تاخمان‌نامه همکاری این پروژه با کشورهای مختلفی شامل ایتالیا، پرو، باربادوس، لوکزامبورگ و جامائیکا امضا شده است. داده‌های ریفینیتیو نشان می‌دهد که ارزش کل پروژه‌هایی که در این طرح وجود دارند، به ۳۰۶۷ تریلیون دلار می‌رسد و در کشورهایی از آسیا، اروپا، آفریقا، اقیانوسیه و آمریکای جنوبی، اجرا خواهند شد. این رقم، بخشی از سرمایه‌گذاری ۱۴۴میلیارددلاری است که پیش‌تر رئیس‌جمهور چین آن را اعلام کرده بود. اما ایران کجای این «ابتکار» است؟ در این زمینه با بهرام امیراحمدیان، کارشناس حوزه روسیه و آسیای مرکزی و قفقاز و یکی از محققانی که درباره چگونگی پیوستن ایران به ابتکار «یک کمربند- یک راه» فعالیت می‌کند، گفت‌وگویی داشتیم. او تعبیر جالبی در این زمینه به کار می‌گیرد و می‌گوید: «جهان مانند یک سلف‌سرویس است و هر کس باید سهم خود را از آن بردارد و پول آن را هم بپردازد و منتظر کارسون نماند». در این چند وقت، خبرهایی مبنی بر آنکه ایران به واسطه تحریم‌های آمریکا، از این مسیر حذف شده بود به گوش می‌رسید که با برجام، احتمال همکاری ایران و چین افزایش یافت، اما دوایرها با تحریم‌های آمریکا این تگرایی ایجاد شده که ممکن است چین، ایران را از این «ابتکار» که ۶۵ کشور را در سه قاره آسیا، اروپا و آفریقا دربر می‌گیرد و بالغ بر ۶۲ درصد جمعیت جهان، حدود ۲۹ درصد از مساحت زمین و ۳۰ درصد از تولید ناخالص جهان را شامل می‌شود، کنار بگذارد. در این گزارش علاوه بر بیان اهمیت این ابتکار برای کشورهای جهان از جمله ایران، پیشنهادهای کارشناسی درباره چگونگی همکاری ایران با چین در «یک کمربند- یک راه» را نیز مطرح خواهیم کرد.

هدف چین از «یک کمربند، یک راه» چیست؟

بهرام امیراحمدیان، کارشناس حوزه روسیه و آسیای مرکزی و قفقاز، در گفت‌وگو با «شرق» با نقد ترجمه نادرست «یک کمربند، یک راه» می‌گوید: متأسفانه به اشتباه برخی رسانه‌ها از آن در قالب یک کمربند یک جاده نام می‌برند، درحالی‌که منظور از «راه»، راه و روش در معنای فلسفی و راه در معنای اتصال دو نقطه به

یکدیگر که در اینجا در معنای راه دریایی است و بخش یک کمربند، به کمربند اقتصادی جاده ابریشم زمینی (ریلی و جاده‌ای) در قرن بیست‌ویکم اشاره دارد.

او با بیان اینکه آنچه از سوی چین در سال ۲۰۱۳ میلادی طرح شد، یک «ابتکار» است و هنوز تبدیل به طرح نشده و کشورها در حال راینزی هستند تا جایگاهی برای خود در این ابتکار قائل شوند، ادامه می‌دهد: «لایا مرکن: بهمن افراسیابی، معاون امور حفاظت سازمان جنگل‌ها، مراتع و آب‌خیزداری کشور در گفت‌وگو با تسنیم مدعی شده است که استعغای فرمانده یگان حفاظت جهرم و رئیس اداره منابع طبیعی این شهرستان پذیرفته نشده و هر دو نفر در محل کار خود به ادامه فعالیت مشغول هستند. این در حالی است که تماس پیامکی خبرنگار «شرق» با رضا ابراهیمی، فرمانده یگان حفاظت جهرم، نشان می‌دهد که نعتنبا استعغای او از سوی مسئولان سازمان جنگل‌ها پذیرفته شده است؛ بلکه در ذیل استعفا کلماتی درج شده که از نگاه نامناسب مسئولان سازمان جنگل‌ها به نیروهای تحت امر این مجموعه حکایت دارد.

به دنبال دستور شفاهی خلیل آقایی، رئیس سازمان جنگل‌ها، مراتع و آب‌خیزداری کشور، در جمع مردم سیمکان استان فارس، درباره پیگیری‌نکردن پرونده تصرفات اراضی ملی و مسکوک‌گذاشتن پرونده‌های تشکیل‌شده در دادگاه، دو نفر از کارکنان اداره منابع طبیعی جهرم که اراضی سیمکان در حوزه مدیریتی آنها قرار داشت، استعفا دادند. بعد از بحث‌های فراوان مطرح‌شده درباره اظهارات خلاف قانون رئیس سازمان جنگل‌ها، مسئولان این سازمان در تلاش هستند در مصاحبه‌های مختلف با رسانه‌ها، رفتار رئیس این سازمان را توجیه کنند. دیروز بهمن افراسیابی، معاون حفاظت و امور اراضی سازمان جنگل‌ها در گفت‌وگو با تسنیم ضمن تلاش برای توجیه سخنان خلیل آقایی بیان می‌کند: پرونده‌های موجود در این منطقه (سیمکان) درباره ادعای مالکیت زمین و تخریب اراضی عمومی است و ما به اعتراضات افراد رسیدگی می‌کنیم. او در این گفت‌وگو درباره وضعیت مدیر منابع طبیعی جهرم مدعی می‌شود: رئیس منابع طبیعی جهرم و فرمانده یگان شهرستان که گفته شد برکنار شده‌اند، اکنون در محل کارشان هستند و با استعغای آنها موافقت نشده است. این در حالی است که بررسی‌های «شرق» خلاف این موضوع را نشان می‌دهد. رضا ابراهیمی‌جهرم، فرمانده یگان حفاظت منابع طبیعی جهرم، در پاسخ به پیامک خبرنگار «شرق» درباره وضعیت پذیرش استعغای خود از سوی مسئولان سازمان جنگل‌ها، اعلام می‌کند: «استعغای بنده پذیرفته

اقتصاد

ابتکار «یک کمربند – یک راه» با حضور ۶۵ کشور جهان در سه قاره، در آستانه تثبیت

مذاکره دوباره ایران و چین

مذاکرات ایران با چین برای پیوستن به یکی از مهم‌ترین طرح‌های جهان باید تقویت شود

موضوع اساسی آن است که وقتی در سال ۲۰۱۳ این ابتکار مطرح شد، به مسئله استراتژیک و نظامی می‌پرداخت، زیرا احتمال درگیری چین و آمریکا بر سر دریای چین جنوبی و جزایر مورد اختلاف و پایگاه دریایی نظامی روی جزایر مرجانی در دریای چین جنوبی وجود داشت.

به گفته او، آمریکا از زمان باراک اوباما، تمرکز خود را روی اقیانوس آرام گذاشته و در آنجا حلقه‌ای با نام «حلقه آتش» ایجاد کرده که این نام‌گذاری هم به معنای آن است که احتمالاً در آینده در این حلقه، درگیری‌هایی بین آمریکا و چین رخ خواهد داد.

چین، آمریکا را دور می‌زند

امیراحمدیان در ادامه به علت روی آوردن چین به این کمربند اشاره کرده و می‌افزاید: چین برای رهایی از مخمصه فشارهای آمریکا این مسیر را انتخاب کرده است. این انتخاب دو علت مهم دارد. آمریکا تلاش می‌شود و با توجه به این‌حلقه، چین را با بهانه حقوق بشر، از سیال‌کردن یوان و تولید ارزان که قدرت اقتصادی آمریکا را با خطر مواجهه کرده، جلوگیری کند و این کشور را زیر فشار قرار دهد. دوم، آمریکا قصد دارد واردات انرژی به چین را که از تنگه مانگا و دهانه دریای چین جنوبی عبور می‌کند، متاثر کند. درحال حاضر، بیش از ۸۰ درصد واردات انرژی چین از طریق این تنگه است. در آنجا نیز آمریکا و متحدانش حضور دارند و به هر نوعی اگر اختلال ایجاد کنند، قدرت دسترسی به انرژی ارزان را از چین می‌گیرند و بالطبع، اقتصاد چین رشد مورد انتظار را نخواهد داشت و رقابت‌پذیری آن کم می‌شود که این هدف مورد انتظار جهان سرمایه‌داری است.

این کارشناس حوزه روسیه و آسیای مرکزی و قفقاز با اشاره به راهکار چین برای عبور از این تنگنا می‌گوید: چین در بخش دریایی برای به‌دست آوردن انرژی خارج از اقیانوس آرام، در اقیانوس هند از خلیج بنگال، میانمار، بنگلادش، جنوب هندوستان، دو بندر سrilanka، سپس در غرب هندوستان در گوادر و در شاخ آفریقا در جیبوتی سرمایه‌گذاری می‌کند. این بخش به «گردنبند مروارید» معروف است تا به این طریق هند را نیز که مورد حمایت آمریکا و از هم‌پیمانان این کشور محسوب می‌شود، محاصره کند و بتواند از طریق همین بنادر، خطوط انرژی را ایجاد و بدون نیاز به شرق چین، در این عرصه فعالیت کند و درعین حال، از مراکز شرقی چین، تولید به سمت

منطقه، دگرگون‌شونده است و بازارهای کشورهایی که صادرکننده انرژی هستند، با ایران مکمل نیست تا به سمت ایران باییند و مبادله داشته باشند. بنابراین رفته رفته ترانزیت از قلمروی ایران خارج می‌شود، زیرا اقتصاد کشورهای محصور در خشکی دگرگون می‌شود. به گفته او، ایران در حال بررسی آن است که چگونه می‌تواند به «ابتکار» چین بپیوندد، زیرا اگر قرار باشد از ایران ترانزیت صورت بگیرد، آن ترانزیت می‌تواند از یک طرف جایگاه ژئوپلیتیک ایران را ارتقا دهد، اما از یک طرف منافع اقتصادی از طریق ترانزیت برای ایران زیاد نیست، زیرا مقدار آن در حجمی نیست که بتواند هزینه‌های ایران را پوشش دهد، اما ممکن است در کوتاه‌مدت بر تولید ناخالص داخلی ایران اثر مثبت بگذارد.

او با اشاره به رایزنی‌های مقامات در این باره با چین، می‌افزاید: مذاکره با چین در این زمینه ادامه دارد و سفر وزیر امور اقتصادی و دارایی به چین نیز پیرامون همین مسئله بود. آقای دژپسند در چین اعلام آمادگی کرد که می‌تواند در این زمینه با چین همراهی کند. آقای ناصر سراج، رئیس سازمان بازرسی کل کشور نیز در این همایش حضور داشت و بر همکاری برای ایجاد زیرساخت‌های قانونی بین دو کشور تأکید می‌کرد که اقدام بسیار مناسبی برای گسترش همکاری‌ها با چین محسوب می‌شود.

پیشنهاد به چین

این کارشناس حوزه روسیه و آسیای مرکزی و قفقاز با بیان اینکه بخشی از جاده ابریشم کهن در عراق و سوریه، از ایران عبور کرده و به بین‌النهرین و بعد شامات و سواحل شرقی دریای مدیترانه می‌رفت، می‌گوید: اگر چین بتواند در این مسیر وارد شود، هم می‌تواند از محاصره آمریکا رها شود و هم به شرق دریای مدیترانه راه پیدا کند، زیرا حوزه مدیترانه بازار بزرگی برای چین محسوب می‌شود. همچنین اگر بخواهد از ایران عبور کند، پیشنهاد ایران است که چین در ایران سرمایه‌گذاری کرده و بخشی از کالاهای خود را در قالب صنایع تبدیلی و صنایع او درباره ارتباط این مسیر با ایران و نقدها درباره تعلل ایران در شش سال اخیر برای مذاکره با چین، می‌گوید: هنوز مسئله جاده ابریشم کهن مطرح نیست، زیرا اگر جاده زمینی به این مسیر بیاید و هزاران میلیارد دلار از سوی چین در قالب کالا از این مسیر عبور کند، نیازمند آن است که رقابت آن افزایش یابد که این تقریباً امکان‌پذیر نیست. امیراحمدیان می‌افزاید: در حال حاضر، ۹۵ درصد حمل‌ونقل جهان از طریق دریا صورت می‌گیرد و محال است این حجم بتواند از طریق جاده و ریل جابه‌جا شود. بنابراین نمی‌توان گفت که ایران در این زمینه فعال نبوده است. ایران فعال است و کار می‌کند، اما فعلاً جاده ابریشم کهن هنوز به سمت جنوب نیامده است. چند بار کالا با نام قطار ابریشم از سوی چین به ایران آمده و در همین‌جا تخلیه شده، اما به معنای ترانزیت نبوده است. این کارشناس حوزه روسیه و آسیای مرکزی و قفقاز در بیان مزیت‌های جاده‌ای و ریلی ایران می‌گوید: ایران پس از ترکیه در منطقه از زیرساخت‌های خوبی برخوردار است.

تلاش ایران برای مذاکره با چین با هدف پیوستن به «یک کمربند، یک راه»

او با رد اثر تحریم‌ها بر روابط ایران و چین از منظر ابتکار «یک کمربند- یک راه» می‌گوید: ایران می‌تواند با استفاده از ارزهای محلی از سیطره دلار خارج شده و تحریم‌ها را دور بزند. این مسئله به همکاری کشورهای دیگر با ایران بازمی‌گردد که نیازمند مذاکرات عمیق‌تر است.

امیراحمدیان به نکته جالبی اشاره کرده و می‌گوید: جهان مانند یک سلف‌سرویس است و هر کس باید سهم خود را از آن بردارد و پول آن را هم بپردازد و منتظر کارسون نماند.

پیشنهاد به چین

«شرق» اظهارات خلاف واقع مسئولان سازمان جنگل‌ها را بررسی می‌کند

حذف فرمانده یگان حفاظت

شده است و جناب مدیر کل (مهرداد بوستانی، مدیر کل منابع طبیعی استان فارس) در پیراف استعفا نوشته‌اند چون آقای ابراهیمی در مقامی نیستند که صحبت‌های مقام عالی سازمان را با قانون مطابقت بدهند، با استعغای ایشان موافقت و با قید فوریت احدی از نیروهایی که شرایط لازم را دارا باشند، جایگزین پیامکی خبرنگار «شرق» با رضا بوستانی معتقد است مهندس آقایی با توجه به شرایط جلسه این حرف را زده و حرف خلاف قانونی هم نبوده است.

شنیده‌ها حاکی است گویا با استعغای شیانی، رئیس اداره منابع طبیعی جهرم، موافقت نشده است، اما کنارگذاشتن ابراهیمی آن هم با پارافی در پای استعفا که شأن فرمانده یگان حفاظت جهرم در آن رعایت نشده و تمام زحمات او صرف آن شده که جمع مردم سیمکان استان نشد، نادیده گرفته‌اند، سؤالات و ابهامات زیادی را در ذهن مخاطب ایجاد می‌کند. به‌راستی چرا مسئولان سازمان جنگل‌ها تصور می‌کنند که یک کارشناس نباید اشکالات قانونی سخنان آنها را گوشزد کند. چرا متولیان این سازمان تصور می‌کنند دستورات شفاهی آنها راجح بر قانون است و به‌راستی هدف از این دستورات، رفع معضل همیشگی اختلافات بین روستاییان با منابع طبیعی است یا صرفاً تلافی گروهی خاص در میان است؟ در تهیه کاداستر اراضی، نیروهای منصف با رعایت حق و حقوق جامعه روستایی نقشه‌ها را بازنگری می‌کنند یا اینکه در جریان بررسی‌ها، زمین‌خواران بزرگ منتفع می‌شوند و باز هم حقوق عرفی روستاییان در پای مصالح عده‌ای خاص ذبح می‌شود و دعوای روستاییان و منابع طبیعی همچنان ادامه می‌یابد؟

نگاه از بالا به پایین مسئولان سازمان جنگل‌ها

پیش‌تر ابراهیمی، فرمانده سابق یگان حفاظت جهرم، در گفت‌وگو با «شرق» اعلام کرده بود که اظهارات رئیس سازمان جنگل‌ها سبب شده است که نیروهای یگان حفاظت در امان نباشند و مردم آنها را تهدید کنند؛ زیرا مردم تصور می‌کنند که یک نفر از تهران برای حل مشکل آنها آمده است؛ اما یگان حفاظت منابع طبیعی جهرم مانع از کسب‌وکار آنها می‌شود. ناهماهنگی در اعلام نظر مسئولان، تعارض بین مردم و نیروهای یگان حفاظت ادارات منابع طبیعی را افزایش می‌دهد و حتی می‌تواند به شهادت

ادامه از صفحه ۴

فصل چاپهار

عبدالکریم کُردی، مدیرعامل منطقه آزاد چاپهار هم به این موضوع اذعان دارد که دست‌کم در ۱۰ سال منطقه آزاد چاپهار رها شده بود و برنامه‌های توسعه‌ای آن بیش‌رفت صفر نشان می‌داد. کُردی خودش از سال ۱۳۹۵ به‌عنوان معاون سازمان، به منطقه آمده و بنا را بر سرعت‌دادن به طرح‌های خاک خورده و اجرای طرح‌های جدید توسعه‌ای گذاشته است.

اعتقادش این است که با ایجاد هتل می‌توان کسب‌وکارهای متعدد و رونق را به چاپهار کشاند. به همین دلیل طرح ایجاد ۹ هتل در منطقه را به بخش خصوصی سپرده تا با ساخت آنها، کم‌کم رستوران‌ها، امکانات گردش‌ی و تفریحی، صنایع دستی منطقه و بسیاری دیگر از کسب‌وکارهای وابسته رونق بگیرند. می‌گوید هنوز هم جا دارد مجوز احداث هتل برای چاپهار صادر شود، چون هتل با خود توسعه می‌آورد. تا به‌حال از منطقه آزاد «صنعتی» چاپهار فقط نام صنعت به این سرزمین رسیده، اما مدتی است توسعه صنعتی هم به فهرست برنامه‌ها اضافه شده. در بدو ورود به چاپهار، عازم بازدید از همین پروژه‌های صنعتی شدیم. مجتمع فولاد مکران و شهرک پتروشیمی از برجسته‌ترین طرح‌های صنعتی این منطقه هستند. هرچند در بازدید هنوز چیز زیادی قابل رؤیت نیست و فقط بخشی از زیرساخت‌ها آماده شده، اما اگر این طرح‌ها –صرف‌نظر از مشکلات و موانعی که در این سال‌ها چه برای تأمین آب، چه برای تأمین گاز و چه تغییرات مدیریتی داشته– به بهره‌برداری برسد، می‌تواند تعداد زیادی شغل ایجاد کند. البته اگر در حالت خوش‌بینانه از مردم بومی منطقه در این پروژه‌ها استفاده شود و با خود مهاجر متخصص نیابورده، سازمان برای تحقق این هدف بلندمدت و سخت هم برنامه چیده است.

مردمان بومی اغلب تخصص مورد نیاز را ندارند و اگر در سطوح دانشگاهی درس خوانده باشند، کمتر تخصص مدنظر اینن دو صنعت را دارند. به همین دلیل گنجاندن دروس تخصصی مورد نیاز و آموزش مهارت‌های فنی و مهندسی لازم، با رایزنی‌های انجام‌شده با مراکز آموزشی برای چاپهارنشینان در فهرست برنامه‌ها جا گرفته است. هرچند این طرح هنوز چندان به‌راحتی قابل پیش‌بینی نیست و نمی‌دانیم سرانجام رایزنی‌ها و اجرا در عمل چه می‌شود.

چاپهار یک کانون انرژی است؛ منطقه‌ای استراتژیک که در دعوای دو قدرت جهان به یک محل مرکز توجه تبدیل شده است. موضوعی که کُردی مورد تأکید قرار می‌دهد، آن است که امروز رقابت و جنگی میان چین و آمریکا درگرفته است، آن هم در حالی که آمریکا از همین حالا می‌داند با رشدی که در چین به صورت تکاثری در حال رخ‌دادن است، رقابت را به چین خواهد باخت. چین در همین کانون و نقطه استراتژیک، بندری را انتخاب کرده به نام گوادر و می‌خواهد آن را توسعه دهد. برای این هدف، پروژه‌ای ۴۶میلیارددلاری تعریف کرده است. قدرت‌گرفتن و سیطره چین در این منطقه، کوتاه‌شدن دست آمریکا، متحدانش و دیگر افرادی را که با نام آمریکا در حال رقابت با چین در این حوزه هستند، از این منطقه استراتژیک به دنبال دارد.

اگر توسعه‌ای که در چاپهار آغاز شده است متوقف شود، گوادر با سرعت بیشتری توسعه پیدا می‌کند. در حالتی که گوادر در بحث توسعه به‌طور جدی از چاپهار جلو بیفتد، چاپهار هرگز به آن نخواهد رسید؛ چراکه گوادر باسرعت پیش می‌رود و رقابت با آن به کاری سخت و پرهزینه تبدیل می‌شود. بنابراین متوقف‌کردن چاپهار در مناسبات دیپلماسی و اقتصادی و حتی منطقه‌ای، معنا و مفهومی ندارد و هیچ منطقی آن را توجیه نمی‌کند. همه اینها نگاهی بیرونی به چاپهار و نگاهی نظری به اقتصاد است، اما مدیر منطقه آزاد چاپهار بر این باور است این امکان وجود دارد که در چاپهار اتفاقات بزرگی رخ دهد. سند تفاهاتی بین‌دو شرق، اولین سندی بود که در آن به اهمیت چاپهار اشاره شد. اولین توجه به چاپهار در برنامه دوم توسعه بود. از برنامه دوم به بعد نیز در تمام برنامه‌ها به نوعی حمل‌ونقل، ترانزیت، کردیور شرق و تمام بحث‌های این‌چنینی مرکز توجه بود و مرتب تکرار شده. اما در تمام این دوره در چاپهار اتفاق نیفتاده بود.

اگرچه افراد این تأخیر را به گونه‌های مختلفی توجیه و تفسیر می‌کنند، اما کردی با خوش‌بینی می‌گوید: منطق اقتصادی در این منطقه، باعث تأخیر توسعه در آن شده است.

یک دهه پیش مقام معظم رهبری سواحل مکران را گنج پنهان خواندند و از آن به‌عنوان پیشران اقتصادی در منطقه یاد کردند و این‌چنین دولت را به‌منظور رسیدگی بیشتر متوجه این منطقه کردند. به دنبال آن، دبیرخانه‌ای شکل گرفت و ستاد توسعه سواحل مکران، سازمان و ساختاری پیدا کرد و این اتفاق منجر به سند دیگری شد؛ سند توسعه واحد مکران. در‌حال‌حاضر دو سند توسعه منطقه‌ای وجود دارد؛ یکی سند توسعه محور شرق و دیگری سند توسعه سواحل مکران. نقطه تلاقی اینن دو نیز چاپهار است، ۹ پروژه هتل‌سازی و بیش از ۱۰ طرح صنعتی، دامی و گردشگری تعریف شده است تا بلکه این فصل، فصل توسعه چاپهار باشد.